

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P., s. r. o. B.M.**, zastúpeného JUDr. V.B., advokátom so sídlom v B.K. proti žalovanému **P.N., A.** zastúpenému JUDr. P.Š., advokátom so sídlom v B.H., **o zaplataenie 1 698,37 eur /51 165 Sk/ s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Cb/56/2004-201 zo dňa 03.02.2011, takto

r o z h o d o l:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Cb/56/2004-201 zo dňa 03.02.2011 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením priznal znalkyni Mgr. M.Z., bytom P.B. znalečné v sume 833,93 eur /25 123 Sk/, ktoré jej bude vyplatené po právoplatnosti uznesenia v sume 165,97 eur /5 000 Sk/ z položiek D 14a - 35/04 a D 14a-40/04 a vo zvyšku zo štátnych prostriedkov. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Krajského súdu v Bratislave sumu 667,96 eur /20 123 Sk/ na náhradu trov znaleckého dokazovania.

V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa rozsudkom, č. k. 7Cb 56/04-157 z 21.09.2005 zrušil v časti 6% úroku zo sumy 51 165 Sk za obdobie od 08.04.2003 do 23.02.2004 zmenkový platobný rozkaz vydaný dňa 29.01.2004 pod sp. zn. 16Zm 421/03

a v časti zmenkovej istiny 51 165 Sk so 6% úrokom od 24.02.2004, v časti zmenkovej odmeny 170 Sk a trov konania v sume 2 555 Sk potvrdil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 500 Sk, 4 642 Sk a 4 921 Sk.

V časti III. výroku rozsudku priznal znalkyni Mgr. M.Z. znalečné v sume 25 123 Sk, ktoré jej bude vyplatené z položiek D14a 35/04 a D 14a - 40/04 a vo zvyšku zo štátnych prostriedkov. V časti IV. výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet súdu sumu 20 123 Sk na náhradu trov znaleckého dokazovania.

Žalovaný proti III. a IV. výrokovej vete rozsudku podal odvolanie a Najvyšší súd SR uznesením, sp. zn. 3 Obo/106/2008 zo 17.06.2009 v znení opravného uznesenia zo 17.01.2010 v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zrušil z dôvodu, že v tejto časti je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že uznesením zo dňa 18.11.2004 bolo v konaní nariadené znalecké dokazovanie z odboru ručné písmo na zistenie, či podpis žalovaného na zmenke z 13.07.2001 je jeho pravým podpisom. Znalecké dokazovanie nariadil súd z dôvodu, že žalovaný v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu tvrdil, že jeho podpis na zmenke bol sfalšovaný a zmenku nikdy nepodpísal.

Vypracovaním znaleckého posudku bola poverená znalkyňa Mgr. M.Z., ktorá podaním zo 06.12.2004 oznámila súdu, aké doklady potrebuje na vypracovanie písomznaleckej expertízy, s cieľom overenia pravosti sporného podpisu žalovaného. Znalecký posudok z 28.05.2005 vyhotovila znalkyňa v rozsahu 48 strán, z ktorých je 33 príloh, kde sú podpisy žalovaného na rôznych dokumentoch, ktoré jej poskytol žalobca i z obdobia vzniku sporného podpisu a ďalšie poskytol žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

Znalkyňa z dôvodu zachovania objektivity písomznaleckého skúmania pri vypracovaní znaleckého posudku, najmä vzhľadom na tvrdenie žalovaného, že jeho podpis je sfalšovaný, správne postupovala, keď porovnávala podpisy na všetkých predložených písomnostiach a všetky okolnosti vzniku sporného podpisu, ktoré mohli ovplyvniť jeho kvalitu. Zo znaleckého posudku nepochybne vyplynulo, že tvrdenie žalovaného, že jeho podpis je sfalšovaný, nie je správne. Podpis žalovaného na zmenke z 13.07.2001 je podľa záverov znaleckého posudku pravý.

Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že v časti hodinovej odmeny čo do rozsahu vykonaných hodín znalkyňou, vyúčtovanie trov znaleckého dokazovania nie je bežné v porovnaní s výškou trov znaleckého dokazovania, ktoré si uplatňujú znalci v odbore písmonolectvo. Vzhľadom na veľký počet podpisov /mediiným i predložených žalovaným/ súd konštatoval, že vyúčtovaný počet hodín na spracovanie rozsiahlej dokumentácie /20 hodín/ a spracovanie znaleckého úkonu /35 hodín/ je primeraný. Súd tiež poukázal na to, že tvrdenie žalovaného o neprimeranosti počtu hodín je len všeobecného charakteru, bez akýchkoľvek konkrétnych údajov.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalovaný odvolanie s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

Uviedol, že výšku znaleckého, priznaného znalkyni, považuje za neprimeranú. Podľa jeho názoru pre dosiahnutie účelu znaleckého dokazovania na preukázanie nepravosti jeho podpisu na žalobcom predloženej zmenke by postačovali úkony znalkyne vykonané v menšom časovom rozsahu, ako znalkyňa uviedla vo svojom vyúčtovaní trov z 28.05.2005 v časti hodinovej odmeny. Za účelom overenia pravosti podpisu na spornej zmenke znalkyňa požadovala predložiť okolo 20 podpisov z roku vzniku sporného podpisu, t. j. z r. 2001. Vzhľadom na jeho možnosť predložiť znalkyni vyšší počet ukázkových podpisov ako požadovala, predložil 32 podpisov z obdobia vzniku sporného podpisu, resp. od bývalého zamestnávateľa zapožičanú knihu denného hlásenia dochádzky do zamestnania. Predpokladal, že znalkyňa si z predložených vzorových podpisov vyberie približne 20 podpisov, ktoré za účelom znaleckého skúmania podpisu na zmenke jej v zmysle kvalifikácie na porovnanie s podpisom na zmenke najviac vyhovujú. Podľa neho znalkyňa nemusela pre potreby znaleckého posudku skúmať všetky predložené ukážky podpisov a mohla jej postačovať aj polovica, čím by boli trovy znaleckého dokazovania výrazne nižšie.

Vo vyúčtovaní trov znaleckého dokazovania v časti hodinovej odmeny nie sú vyšpecifikované jednotlivé úkony znalkyne, súvisiace so spracovaním dokumentácie v rozsahu 20 hodín a so spracovaním znaleckého úkonu v rozsahu 35 hodín. Súd preto nemohol dostatočne preskúmať oprávnenosť znalkyňou uplatnených trov znaleckého dokazovania bez toho, aby znalkyňu vyzval na špecifikáciu v časti hodinovej odmeny. Súd rozhodnutie o priznaní trov znaleckého dokazovania opätovne žiadnym spôsobom neodôvodnil, napriek tomu, že tento postup bol namietaný už v odvolaní zo dňa 16.11.2005.

Vyúčtovanie trov znaleckého dokazovania v časti hodinovej odmeny čo do rozsahu vykonaných hodín znalkyňou nie je bežné v porovnaní s výškou trov znaleckého dokazovania, ktoré si uplatňujú znalci v odbore písmostnalectvo pri posudzovaní pravosti podpisov v podobných prípadoch. Ako laik je toho názoru, že najviac času je potrebné vynaložiť na riadne spracovanie a posúdenie prvého vzorového podpisu, resp. prvých vzorových podpisov a na riadne spracovanie a posúdenie ďalších podpisov, vzhľadom na ich vzájomnú podobnosť potrebuje znalec iba zlomok času potrebného na spracovanie prvého vzorového podpisu. Tieto skutočnosti súd nezisťoval a priznané znalečné v časti hodinovej odmeny neodôvodnil.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

Súd prvého stupňa v predmetnom konaní o zaplatenie pohľadávky vo výške 1 698,37 eur /51 165 Sk/ s príslušenstvom uznesením zo dňa 18.11.2004, č. k. 7Cb 56/04-64 nariadil znalecké dokazovanie na zistenie skutočnosti, či podpis žalovaného na zmenke zo dňa 13.07.2001 na zmenkovú istinu 51 165 Sk je jeho pravým podpisom. Znalkyňa s podaným znaleckým posudkom predložila vyúčtovanie znalečného zo dňa 28.05.2005 vo výške 25 123 Sk, v ktorom podrobne špecifikovala jednotlivé položky, z ktorých uvedená suma pozostávala, a to hodinovú odmenu vo výške 22 800 Sk /57 hodín/, paušálnu odmenu vo výške 1 000 Sk a hotové výdavky v celkovej výške 1 323 Sk. Znalecký posudok bol podaný v rozsahu 48 strán, z ktorých 33 strán tvorili prílohy.

Žalovaný v odvolaní považuje výšku priznaného znalečného za nedostatočne odôvodnenú, pokiaľ ide o rozsah hodín, ktoré boli podľa znalkyne potrebné na zistenie pravosti skúmaného podpisu.

Ako vyplýva z obsahu spisu, znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku posudzovala vzorku celkovo 51 podpisov, z ktorých 19 bolo predložených žalobcom a 32 žalovaným. Vzhľadom na rozsah posudzovaného materiálu nemožno považovať počet hodín, potrebných podľa znalkyne na zistenie pravosti sporného podpisu za neprimeraný, čo aj správne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Neobstojí

ani námietka žalovaného, podľa ktorej nebolo potrebné porovnávať všetky predložené podpisy, pretože posúdenie uvedenej skutočnosti je v kompetencii znalca ako osoby, majúcej potrebné odborné znalosti.

Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je daná existencia žalovaným namietaného odvolacieho dôvodu, Najvyšší súd SR napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová